

μία ἀξία λόγου πρόσοδος ἐγένετο ὡς πρὸς τὴν μυθικήν τῶν ἀεροστάτων, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῦτο, διάφορα σχῆματα, καὶ σφαιροειδῆ καὶ ἴχθυοειδῆ, καὶ παραλληλεπίπεδα, ἐδόθησαν εἰς τὰς μηγανάς, καὶ ιστία προστρέψθησαν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ὑπὸ δρυέων ἐσύρθησαν. Τὸ σχῆμα δρυᾶς ἐκεῖνο τὸ διπολιόν ἐπεκράτησεν ὡς μᾶλλον εὑδάκιμον εἶναι τὸ παριστανόμενον διὰ τῆς παρουσης εἰκόνος.

³Ωνομάτασμεν ἀνωτέρῳ Ἀγγλον τινὰ ἐπίσκοπον, τὸν
Οὐίλκιν. Αὐτὸς, πραγματευθεὶς πολλάκις περὶ ἀερο-
στάτων, βεβαιοῦ σπουδαιολογῶν ὅτι τετραγώνι δυνάμε-
θα καὶ ἀεροδικής αὐτον. ἀ. διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν ἀγ-
γελῶν καὶ τῶν δαιμόνων. 6. διὰ τῆς τῶν πετηνῶν
γ'. διὰ πτερῶν, καὶ δ'. δι' ὀχήματος. Ἄλλα τίς τὸ
τεσσάρων τούτων τρόπων εἶναι δὲ μεταλέστερος; το-
καθ' ἡμᾶς βεβαίως δὲν ἥγειλομεν ἐκλέξεις τὸν τῶν διαι-
μόνων, ἢ σὲ πεῖρα ἀπέδιξε καὶ τούς δὲλλους
ἀνεπαρκεῖς.

Πλοιαρχός τις Γάλλος, Μοντγερύν τὸ δνομα, φρονεῖ
ὅτι τὰ θερόστατα θέλουσι πλέει καὶ κυβερνᾶσθαι ἀσφα-
λέστερον δι' ἀτμοκινήτων μηχανῶν, καὶ δι' εὐφυεστά-
των συμπερασμάτων τὰ δισταχέα γε: ἐκ παρατηρήσεως
ἐνδελεχοῦς τῆς πινήσεως τῶν δρυνέων κατὰ τὰς ἄλλες-
παλλήλους θαλασσοπορίας του, ἀγωνίζεται ν' ἀποδεῖξῃ
ὅτι αἱ μηχαναὶ αὗται πρότεινον ἔχωσι τεχνημα πτερῶν
καὶ εὑρίσκει πτηνῶν. Καὶ φαίνεται μὲν θέσισιν σήμερον
μετὰ ταυτούτας ἀποκείρας, διτοι ἡ μηχανὴ ἦτις, κινου-
μένη, ηὔθελεν ἀπομιμεῖσθαι ἐντελέστερον τὴν πιττισι-
τῶν δρυνέων, θέλει εἰσθαι τῇ καταλληλοτέρᾳ πασῶν διά-
τοι ἀεροπορίαν, ἀλλὰ πῶς νὰ κατορθωθῇ ἡ ἀπομίμη-
σις δρυγανισμοῦ ζωϊκοῦ τόσῳ λεπτοῦ καὶ τόσῳ πολυ-
πλόκου; Ἐάν τοι πρόκειτο περὶ ἀναπετάσεως σπλάν-
μόνον ἀεροστάτου, ίκανὰ ηὔθελον εἰσθαι τὰ σήμερον ἐ-
γρήσει ἀνέκαθεν δρυας οἱ ἀγῶνες δλῶν τείνουσιν εἰς
ἄλλον σκοπὸν σκουδαιότατον, εἰς τὴν κυβερνήσιν, ὡς
εἴπομεν αὐτῶν. Θέλουσιν ἅρα γε ἐπιτύχει;

Δύο εἶναι αἱ κύρειαι διατάξεις ἢ ἀνθρώπινος διά-
νοια δένει περέβαλε μέχρι τῆς σήμερον, ἢ τῆς; ἐλλείψεως
σημείου στηρίγματος, καὶ ἡ τῆς σφοδρότητος τοῦ ἀνέδου.
Πολλοί διασχυρίσθησαν καὶ διεπειρίζονται εἰσέτι ὅτι ση-

μεῖσαν σηρίγματος δὲν ὑπάρχει ἐπειδὴ μοσφαίρι. Καὶ
ὅμως, ἀντιτέττουσιν ἄλλοι, πῶς τὰ πτηνά διαυψεῦνται καὶ
περιπτανται; Αὐτὴν τὴν μεγάνην τὴν ἀνατέλλουσαν τὴν
πτωσιν τῶν βαρέων σωμάτων parachute δὲν ἀναγνωτίζει
ἡ δύναμις τῆς ἀντιστάσεως; Οἱ λύθοις κολυμβᾶ, ως τὸ
ἀερόστατον, ἐντὸς ὑγροῦ, κινεῖται μετὰ μεγίστης εύκο-
λιας, ἵσταται ἐντὸς τοῦ βδατοῦ διυνάμει τῆς εἰδικῆς
του ἐλαφρότητος, καὶ ἀνυψώνεται καὶ καταβίνει με-
ταξίᾳλλων τὴν βαρύτητα αὐτοῦ διὰ τῆς ἀναπτύξεως ἢ
τῆς συστολῆς θύλακος (τῆς ευγητικῆς κύτιος) περιέγον-
τος ὑγρῶν ἀερῶν διερῶντος. Οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ θάλασσαι ἔχου-
σι φεύγατα, τὰ διποία σὶ ἔχθνες, καὶ διὰ τοῦ σχήματος
καὶ διὰ τῶν φυσικῶν των δργάνων ὑγρονικῶν. Διὸ τέ
τάχα καὶ τὰ ἀερόστατα δὲν διέρχονται νὰ ὑπερνικήσωσι
τὰ φεύγατα τῶν ἀέρων, ἐδὺ κατασκευαζοῦσαι ἐπὶ
βάσεων δρθωτέρων;

Τὴν δευτέραν δυσκολίαν προτιμαθεῖ νὰ λύῃς ω; Ἐφε-
ξῆς ὁ Μοντγερός τὸν διποίον προσανεφέραμεν. Ἀδιά-
κοπος, λέγει, παρατήρησις ἐπαιτεν αὐτὸν διι τὰ νέαγ,
καὶ μάλιστα ἐν ὥρᾳ σφροδρᾶς τρικυμίχες, κατέχοντα διε-
φόρους σειράς, τὴν μίαν ὑψηλοτέραν τῆς ἀλληγ, προ-
χωροῦσσις κατὰ διευθύνσεις ἀντιθέτους πρὸς ἄλληλας,
καὶ διι τὰ ἀνυψώματα μᾶλλον τῶν ἄλλων, ἀκινητοῦσιν.
Ἡ θεωρία αποδεικνύει πρὸς ταῦτοις ὅτι τοὺς ἀνέμους
γεννᾷ ἡ κίνησις τῆς γῆς, ἡ θέρμη, τὰς ὅρες, ἡ θάλασσα,
αἱ ποταμοί, κτλ., καὶ ὅτι ἐπομένως εἶναι βιαιότεροι
πλησίον τῆς γῆς· διῷ ἀρά πλέον ὀνυψοῦνται τὰ ἀερό-
στατα, τόσῳ θέλουσιν ἀποφεύξει τὰς θυελλας, καὶ οὐ-
ριοδρομεῖ ἀσυναλέστερον.

Τοικύτη ἐν συνέψει ἦ τιτορία τῶν ἀεροστάτων.
'Αλλ' ἔωσαν ἀρθῆσι καὶ αἱ δυσκολίαις αὔται, θέλουσι
χρηματεύει, ως εἰποδεν, καὶ ως ἀντικείμενα τέρψεως,
καὶ ως ὅργανα ἐρεύνης ἐπιστημονικῆς. 'Αν πρέπει μά-
λιστα νὰ πιστεύεις· ἐφημεροιδογράφον τινὰ Γάλλου,
φαίνεται; διτὶ ἔχρησίμευταν ἡδη καὶ ως ὅργανα κατὰ τῆς
τυραννίας· διάτι δέρφανή τις, μὴ θυναμένη πλέον νὰ
ὑποφέρῃ τὴν διστροφήν τοῦ κηδεμόνος της συμβολαιο-
γράφου, τίξιψυγε τοὺς δηνυχας αὐτοῦ ἀποκτάται τὸ
παρελθὸν ἑτοι ἐπὶ ἀεροστάτου, καὶ συναθεῖπόρον ἔχουσα
κηδεμόνα ἔραπυκιώτεον.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ΠΕΡΙ ΚΝΙΑΗΣ

Παραλληλίζων τις ιδίες ένέργειαις της κυβίδης, ήτοι παρά τῶν ἀρχαίων ἀκαλήσης, ως μὴ καλὴ κατὰ τὴν ἀφῆν ὠνομάσθη, μὲ τὸ δηλητήριον τῶν Ιοβόλων Ὁφεών, δύναται νὰ καλέσῃ τὸ εἰρημένον φυτὸν Ὁφεῖς τοῦ φυτικοῦ βασιλείου. Μεγάλη τῷ διαντὶς ὅμοιότης ὑπάρχει εἰς τὸν συγηματιζόντα τοῦ ὄργανου, διὸ εὖ ἀμφότερα, ητε κυβίδη καὶ οἱ ὅρεις προκαλοῦσσε τὸ τραῦμα, καὶ ἔγγειούσι τὸ δηλητήριον εἰς αὐτό. Οἱ Ιοβόλοι Ὁφείς έγουν εἰς τὴν ὕπα σιαγόνην δύο εἴ-